

Irodalmi találkozásaim 1.

Zsirka Lajos blogjából

.....

Bár Illyés Gyula levélben, Reményik Sándor szép versben vallotta: a költőre mint emberre ne legyünk kíváncsiak, a művek beszéljenek helyettük. Bár e véleményeket tőlük el kell fogadni, megfogadni azonban nehéz. Az ember kíváncsi lény, ha megismert egy-egy halhatatlan, szép művet, kíváncsi arra is, milyen ember az, aki megajándékozta őt ezekkel. Sorsom különös ajándéka, hogy hétéves kortól olyan irodalomért rajongó tanítók, tanárok plántálták belém az írott szó szeretetét, mint a kedves emlékű Batár Zoltánné, akinek különösen sokat köszönhetek. Idézőjelben érte: nagy az Ő "bűnük:" hiszen félistenként tanultam meg tisztelni tőlük költőinket, íróinkat. Csak később, a nagyobb olvasottság döbbentett rá: megannyi hús vér emberről van szó, kiknek problémái ugyanazok, sőt mostoha korban élve szenvedésük mai szemmel már mély tiszteletet ébreszt, és életük magyarázatot ad olykor komor, tragikus műveikre is. Ezért kedves olvasmányaim ma is életrajzuk ...